

ΤΙΣΡΑ ΕΙΝΑΙ ΑΠΛΟΣ ΘΕΑΤΗΣ... †

Τώρα είναι άπλός θεατής
* Ασημαντός άνθρωπάκος μέσα στο πλήθος
Τώρα πιά δε χειροκροτεί δε χειροκροτείται
Ξένος περιφέρεται στών οδών τό κάλεσµα.

* Έρχονται από μακριά οι νέοι σαλπικτές
Τών επιλέκτων κλάσεων του μέλλοντος
Οι κραυγές τους γκερμίζουν τά σαθρά τείχη
Τηκουν τή λάσπη σέ φθεινούς ρύακες.
* Έρχονται οι άγνοι, οι άνοπόκριτοι,
Οι βιαστές, οι άμέτοχοι, οι παρθένοι,
Οι ληξιαρχοί τών ημερών μας.
* Έρχεται τό μεγάλο παρανάλασµα
Μέσα στους πίδακες τών πρόσχαρων νερών.
* Έρχονται οι τελευταίες προγραφές.

Μά τώρα αυτός είναι άπλός θεατής
* Ανώνυμος άνθρωπάκος μέσα στο πλήθος
Μέ τά χέρια στο στήθος σάν έτοιμος νεκρός
Τώρα πιά δε χειροκροτεί δε χειροκροτείται.

(Νά ξέρεις πάντα τό π ό τ ε καί τό π ω ς.)

143

ΠΑΥΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΠΙΑ...

Πάσαν τά λόγια πιά ν' άποτελουñ χρησιµούς
Οι δυνατοί οι σίγχοι προφητείες
Μές στην τερνή ζωή σέ ποθητή γαλήνη
Μās χάιδευε τό μέτωπο ή ώραία Ειρήνη
Τά εϋτυχισµένα πρόσωπα περίσσεψαν
Τά δροσερά παιδάκια έπαιζαν στους δρόµους
* Ερωτευµένα ποµλιά τραγουδούσαν στον ουρανό.
Τώρα διδάσκουν στά σχολεία τήν έποχή τών άγε-
νών μετάλλων

Τά φριχτά έγκλήµατα πού οι πρόγονοί τους δια-
πράξαν

Τίς άκατανόητες πράξεις μας τά ήλιθια έργα τέ-
χνης

Τους ανάπηρους αιδνες τής γήινης προϊστορίας.

Τεράστιο άσπρο περιστέρι μέ μαρμαρωµένο χα-
μόγελο

* Απλωσε άπλωσε τις φτεροδες της ή ώραία Ειρή-
νη

Μές στο τεράστιο ύπόστεγο κυοφορείται τό εκ-
θαµβο μέλλον του * Αζώτου

(* Ο,τι μέσ στους αιώνες, εϋσυνείδητοι, παρα-
σκευάσαµε).

142